

การเปรียบเทียบ "วิเคราะห์ – วิพากษ์ – สังเคราะห์"

ในการเขียนบทความวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์

Comparison of Analysis, Critique, and Synthesis in Public Administration Academic Writing

ในการเขียนรายงานหรือบทความวิชาการ ผู้เขียนไม่ได้เพียงบรรยายเนื้อหาหรือรวบรวมข้อมูลมานำเสนอเท่านั้น แต่จำเป็นต้องใช้ทักษะการคิดขั้นสูง 3 ประการที่สำคัญ ได้แก่

🔍 การวิเคราะห์

จำแนกเรื่องออกเป็นส่วนย่อย เพื่อทำความเข้าใจองค์ประกอบภายใน

⚖️ การวิพากษ์

ประเมินว่าสิ่งที่ศึกษามีคุณค่าเพียงใด มีจุดอ่อนประการใด

🔗 การสังเคราะห์

บูรณาการข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

ทักษะทั้งสามนี้เป็นหัวใจของการเขียนเชิงวิชาการในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ (*Public Administration*) ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องการบริหารงานภาครัฐ การจัดการองค์การของรัฐ และนโยบายสาธารณะ

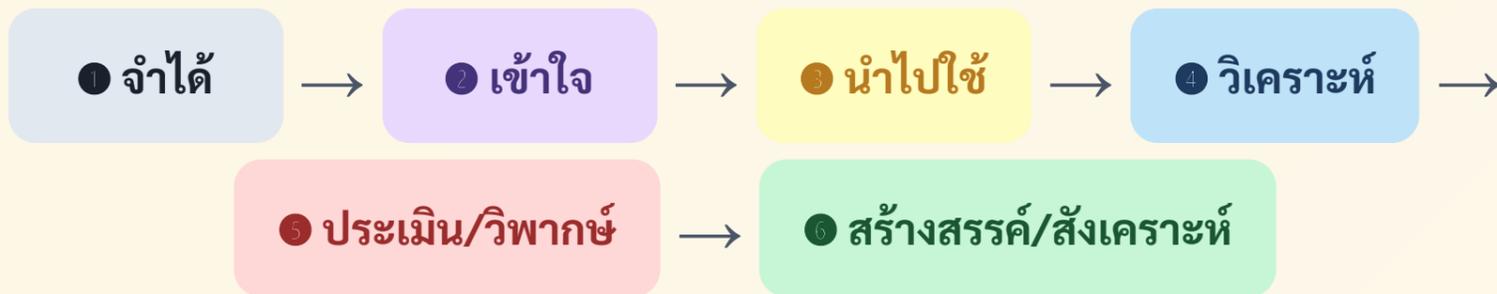
🎯 **วัตถุประสงค์การเรียนรู้:** เมื่อศึกษาบทนี้แล้ว นักศึกษาจะสามารถจำแนกได้ว่าข้อความใดเป็นการวิเคราะห์ การวิพากษ์ หรือการสังเคราะห์ ตลอดจนสามารถเขียนได้เองอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

อ้างอิง: Bloom, B. S., et al. (1956). *Taxonomy of educational objectives: Handbook I: Cognitive domain*. David McKay.

ทำไมต้องเรียนรู้ทักษะเหล่านี้?

ความสำคัญของทักษะการคิดขั้นสูงในการเขียนเชิงวิชาการ

บลูม (Bloom) นักการศึกษาชาวอเมริกัน ได้จัดลำดับการคิดของมนุษย์ไว้ 6 ระดับ ตั้งแต่ง่ายที่สุดไปจนถึงยากที่สุด ซึ่งเรียกว่า "อนุกรมวิธานของบลูม" (*Bloom's Taxonomy*)

🔍 การเปรียบเทียบเพื่อความเข้าใจ (อุปมากับการทำอาหาร):

ระดับ 1-3 = รู้จักวัตถุดิบ เข้าใจสูตรอาหาร และทำตามสูตรได้

ระดับ 4 (วิเคราะห์) = สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดรสชาติจึงออกมาเช่นนั้น

ระดับ 5 (วิพากษ์) = ประเมินได้ว่าสูตรนี้มีจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงอย่างไร

ระดับ 6 (สังเคราะห์) = สร้างสรรค์สูตรใหม่ของตนเองจากการบูรณาการหลายสูตร

ในการเขียนบทความวิชาการ ผู้เขียนจำเป็นต้องใช้ทักษะระดับ 4-6 เป็นหลัก เนื่องจาก ระดับ 1-3 เป็นเพียงการนำเสนอซ้ำในสิ่งที่ผู้อื่นเขียนไว้แล้ว ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็นงานวิชาการที่มีคุณภาพเพียงพอ

อ้างอิง: Krathwohl, D. R. (2002). A revision of Bloom's taxonomy: An overview. *Theory Into Practice*, 41(4), 212-218.

"การวิเคราะห์" คืออะไร?

Analysis — การแยกแยะเรื่องออกเป็นส่วน ๆ เพื่อทำความเข้าใจ

การวิเคราะห์ (Analysis) คือ กระบวนการจำแนกหรือแยกแยะข้อมูล ทฤษฎี หรือปรากฏการณ์ออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อศึกษาว่าแต่ละส่วนมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร เปรียบได้กับการศึกษากลไกของเครื่องยนต์ โดยพิจารณาว่ามีชิ้นส่วนประกอบอะไรบ้าง และแต่ละชิ้นส่วนทำหน้าที่อย่างไร

✳ **กล่าวอีกนัยหนึ่ง:** การวิเคราะห์ คือ การ "แยกแยะ" → ภายในมีองค์ประกอบอะไรบ้าง? แต่ละส่วนทำหน้าที่อะไร? มีความสัมพันธ์กันอย่างไร?

ในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ การวิเคราะห์ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

📄 วิเคราะห์นโยบาย

จำแนกว่านโยบายมีองค์ประกอบกี่ส่วน
วัตถุประสงค์คืออะไร กลุ่มเป้าหมายเป็นใคร ใช้งบประมาณเท่าใด

🏛️ วิเคราะห์องค์การ

แยกแยะโครงสร้าง ว่ามีกี่ระดับ สายการบังคับบัญชาเป็นอย่างไร แบ่งงานอย่างไร

📊 วิเคราะห์ข้อมูล

จัดกลุ่มข้อมูลที่รวบรวมได้ หาค่าเฉลี่ย หาค่าความสัมพันธ์ และค้นหารูปแบบ

📖 วิเคราะห์ทฤษฎี

จำแนกว่าทฤษฎีมีสมมติฐานอย่างไร ประกอบด้วยตัวแปรใดบ้าง และมีขอบเขตเพียงใด

อ้างอิง: Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (Eds.). (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing*. Longman.

"การวิพากษ์" คืออะไร?

Critique — การประเมินว่าดีหรือไม่ดี มีจุดแข็ง-จุดอ่อนอะไร

การวิพากษ์ (Critique) คือ กระบวนการประเมินคุณค่าว่าสิ่งที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎี งานวิจัย หรือนโยบาย มีคุณค่าเพียงใด มีจุดแข็งด้านใด มีจุดอ่อนประการใด และยังขาดสิ่งใด โดยอ้างอิงเกณฑ์ทางวิชาการที่ชัดเจน

⚠️ ข้อควรทำความเข้าใจ: "การวิพากษ์" ไม่ใช่ "การตำหนิ" หรือ "การจับผิด" — การวิพากษ์เชิงวิชาการต้องนำเสนอทั้งข้อดีและข้อจำกัด อย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม เปรียบได้กับคณะกรรมการประเมินผลงานที่ต้องชี้ให้เห็นทั้งจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุง

สิ่งที่ต้องทำเมื่อเขียนเชิงวิพากษ์:

✅ จุดแข็ง

งานวิจัยนี้มีจุดเด่นด้านใด ใช้ทฤษฎีที่เหมาะสมหรือไม่ รวบรวมข้อมูลอย่างละเอียดเพียงใด

❌ จุดอ่อน

มีข้อจำกัดอะไร? กลุ่มตัวอย่างน้อยเกินไปไหม? สรุปลเกินข้อมูลหรือเปล่า?

🔍 ข้อสังเกต

สมมติฐานที่ใช้ถูกต้องไหม? มีอคติซ่อนอยู่หรือเปล่า? บริบทเหมาะสมไหม?

● ช่องว่าง

ยังขาดอะไรที่ยังไม่ได้ศึกษา? ควรทำวิจัยเพิ่มเรื่องอะไร?

อ้างอิง: Bottomley, J. (2015). *Academic writing for international students of science*. Routledge.; Georgia Institute of Technology Library. (2024). *Step 2: Analysis, synthesis, critique*. LibGuides.

"การสังเคราะห์" คืออะไร?

Synthesis — การรวมข้อมูลหลายแหล่งเพื่อสร้างความรู้ใหม่

การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ กระบวนการบูรณาการข้อมูลจากหลายแหล่ง เพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ กรอบแนวคิดใหม่ หรือข้อสรุปใหม่ที่ยังไม่เคยมีผู้นำเสนอมาก่อน เปรียบได้กับการนำชิ้นส่วนจากภาพจิ๊กซอว์หลายชุดมาประกอบกันเป็นภาพใหม่ที่สมบูรณ์

อุปมาเปรียบเทียบ:

การวิเคราะห์ = จำแนกส่วนผสมในอาหารว่าประกอบด้วยวัตถุดิบใดบ้าง

การวิพากษ์ = ประเมินว่ารสชาติมีคุณภาพเพียงใด ควรปรับปรุงด้านใด

การสังเคราะห์ = นำสูตรอาหารจากหลายแหล่งมาบูรณาการ สร้างสรรค์เป็นสูตรใหม่ของตนเอง

สิ่งสำคัญที่ควรทำความเข้าใจคือ **การสังเคราะห์ไม่ใช่การ "รวบรวม"** โดยนำข้อมูลมาวางเรียงต่อกัน หากแต่ต้อง "บูรณาการ" ให้กลายเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีความเป็นเอกภาพ

สังเกตความแตกต่าง:

 ไม่ใช่สังเคราะห์: "สมชายศึกษาเรื่อง A, สมหญิงศึกษาเรื่อง B, สมศักดิ์ศึกษาเรื่อง C" (นี่คือ "การนำเสนอทีละเรื่อง")

 สังเคราะห์: "จากการศึกษาของสมชาย สมหญิง และสมศักดิ์ พบจุดร่วมสำคัญ 3 ประการ คือ... จึงนำไปสู่ข้อสรุปว่า..."

อ้างอิง: University of Westminster. (2024). *Critical thinking and writing: Using sources critically*. LibGuides.; Bruce, Y., et al. (2020). *Synthesizing in your writing. A guide to rhetoric, genre, and success in first-year writing*. Cleveland State University.

ตารางเปรียบเทียบ: วิเคราะห์ vs วิพากษ์ vs สังเคราะห์

สรุปความแตกต่างอย่างชัดเจนในรูปแบบตาราง

ประเด็น	วิเคราะห์	วิพากษ์	สังเคราะห์
ทำอะไร?	แยกออกเป็นส่วน ๆ	ตัดสินว่าดีหรือไม่ดี	รวมหลายส่วนเป็นของใหม่
คำถามหลัก	"ภายในมีองค์ประกอบอะไรบ้าง?" "มีความสัมพันธ์กันอย่างไร?"	"มีคุณค่าเพียงใด?" "มีจุดอ่อนด้านใด?"	"รวมกันแล้วได้อะไรใหม่?"
เปรียบเทียบง่าย ๆ	ถอดนาฬิกาศึกษากลไกภายใน	ตรวจว่านาฬิกาเดินตรงไหม	ออกแบบนาฬิการุ่นใหม่
ขั้นตอน	แยก → จัดกลุ่ม → หารูปแบบ	ตรวจสอบ → ตั้งคำถาม → ตัดสิน	รวบรวม → เชื่อมโยง → สร้างใหม่
ผลลัพธ์	เข้าใจโครงสร้างลึกขึ้น	ทราบจุดแข็ง-จุดอ่อนอยู่ด้านใด	ได้แนวคิดใหม่หรือข้อสรุปใหม่
ระดับ Bloom	ระดับ 4	ระดับ 5	ระดับ 6 (สูงสุด)

💡 **หลักการจำ:** วิเคราะห์ = "แยกแยะองค์ประกอบ" → วิพากษ์ = "ประเมินคุณค่า" → สังเคราะห์ = "สร้างสรรค์สิ่งใหม่"

อ้างอิง: Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (Eds.). (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing*. Longman.

ตัวอย่าง "การเขียนเชิงวิเคราะห์" ในรัฐประศาสนศาสตร์

ดูตัวอย่างจริง ๆ ว่าการเขียนเชิงวิเคราะห์เป็นอย่างไร

ตัวอย่างที่ 1 – วิเคราะห์โครงสร้างองค์การ

"โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สามารถแบ่งได้เป็น 2 ฝ่ายหลัก คือ (1) ฝ่ายบริหาร ซึ่งมีนายก อบต. เป็นหัวหน้า ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและบริหารงาน กับ (2) ฝ่ายสภา ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์แบบถ่วงดุลอำนาจ (*Checks and Balances*)"

ตัวอย่างที่ 2 – วิเคราะห์นโยบาย

"นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเงิน – การจัดสรรงบประมาณจ่าย รายหัว (2) ด้านบริการ – การสร้างเครือข่ายหน่วยบริการปฐมภูมิ และ (3) ด้านการจัดการ – การกระจายอำนาจให้ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โดยทั้งสามด้านมีความเชื่อมโยงกัน"

🔑 สังเกตคำสำคัญที่ใช้ในการเขียนเชิงวิเคราะห์:

"ประกอบด้วย...", "แบ่งได้เป็น...", "จำแนกออกเป็น...", "มีความสัมพันธ์กันในลักษณะ...", "สามารถจัดกลุ่มได้ เป็น...", "เมื่อพิจารณา...พบว่า..."

อ้างอิง: Dunn, W. N. (2018). *Public policy analysis: An integrated approach* (6th ed.). Routledge.

ตัวอย่าง "การเขียนเชิงวิพากษ์" ในรัฐประศาสนศาสตร์

ดูตัวอย่างจริง ๆ ว่าการเขียนเชิงวิพากษ์เป็นอย่างไร

ตัวอย่างที่ 1 – วิพากษ์แนวคิดทางทฤษฎี

"แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (*New Public Management: NPM*) ที่เน้นนำหลักการบริหารธุรกิจมาใช้ในภาครัฐนั้น **มีข้อดี**คือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน **อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดสำคัญ**คือ การเน้นประสิทธิภาพมากเกินไป อาจทำให้ละเลยความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังที่ Denhardt and Denhardt (2015) ได้วิพากษ์ไว้"

ตัวอย่างที่ 2 – วิพากษ์งานวิจัย

"งานวิจัยของสมศักดิ์ (2565) **มีจุดเด่น**คือ ใช้ทฤษฎีธรรมาภิบาลมาเป็นกรอบอย่างเหมาะสม **แต่มีข้อจำกัด**คือ เก็บข้อมูลจากเทศบาลเพียง 3 แห่ง **จึงยังไม่อาจสรุปเป็นภาพรวมได้** นอกจากนี้ **สิ่งที่ยังขาดหายไป**คือ มุมมองของประชาชนผู้รับบริการ"

🔑 สังเกตคำสำคัญที่ใช้ในการเขียนเชิงวิพากษ์:

"มีจุดเด่นคือ...แต่มีข้อจำกัดคือ...", "อย่างไรก็ตาม...", "แม้ว่า...แต่...", "สิ่งที่ยังขาดหายไปคือ...", "ข้อที่ควรตั้งข้อสังเกตคือ..."

อ้างอิง: Denhardt, J. V., & Denhardt, R. B. (2015). *The new public service: Serving, not steering* (4th ed.). Routledge.; Hood, C. (1991). *A public management for all seasons?* *Public Administration*, 69(1), 3–19.

ตัวอย่าง "การเขียนเชิงสังเคราะห์" ในรัฐประศาสนศาสตร์

ดูตัวอย่างจริง ๆ ว่าการเขียนเชิงสังเคราะห์เป็นอย่างไร

ตัวอย่างที่ 1 — สังเคราะห์กรอบแนวคิดใหม่

"จากการทบทวนแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของ Hood (1991) แนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่ของ Denhardt and Denhardt (2015) และแนวคิดธรรมาภิบาลของ Rhodes (1997) พบจุดร่วมสำคัญคือ ทุกแนวคิดล้วนมุ่งเน้นการตอบสนองประชาชน จึงสามารถบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดใหม่ว่า การบริหารภาครัฐที่ดีต้องผสมผสานทั้งประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วม และความโปร่งใส"

ตัวอย่างที่ 2 — สังเคราะห์ผลการวิจัย

"เมื่อพิจารณางานวิจัยทั้ง 5 เรื่อง (สมชาย, 2563; สมหญิง, 2564; สมศักดิ์, 2565; Osborne, 2010; Bryson et al., 2014) พบประเด็นร่วมที่สำคัญ 3 ประการ คือ (1) ผู้นำท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด (2) การมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อความสำเร็จ และ (3) งบประมาณเป็นอุปสรรคหลัก จึงสรุปเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายได้ว่า..."

🔑 สังเกตคำสำคัญที่ใช้ในการเขียนเชิงสังเคราะห์:

"จากการพิจารณา...พบจุดร่วมคือ...", "เมื่อบูรณาการแนวคิดทั้งหมดพบว่า...", "จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดใหม่...", "จากหลายงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า..."

อ้างอิง: Rhodes, R. A. W. (1997). *Understanding governance*. Open University Press.; Bryson, J. M., et al. (2014). *Public value governance*. *Public Administration Review*, 74(4), 445–456.

ทักษะทั้งสามเรียงลำดับกันอย่างไร?

ความสัมพันธ์แบบ "ขั้นบันได" — ต้องวิเคราะห์ก่อน จึงวิพากษ์ได้ จึงสังเคราะห์ได้

ทักษะทั้งสามนี้ไม่ได้แยกจากกัน แต่เรียงต่อกันเป็น "ขั้นบันได" คือ ต้องทำขั้นแรกให้ได้ก่อน จึงทำขั้นต่อไปได้

ขั้นที่ 3 — สังเคราะห์

บูรณาการทั้งหมดเป็นองค์ความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 — วิพากษ์

ประเมินว่าดีหรือไม่ดี มีช่องว่างอะไร

ขั้นที่ 1 — วิเคราะห์

แยกส่วนดูก่อนว่ามีอะไรบ้าง

อุปมาเปรียบเทียบกับการสร้างบ้าน:

การวิเคราะห์ = สำรวจพื้นที่ ศึกษาสภาพดิน และองค์ประกอบของที่ดิน

การวิพากษ์ = ประเมินว่าแบบบ้านแต่ละแบบมีจุดเด่นและข้อจำกัดอย่างไร

การสังเคราะห์ = ออกแบบบ้านใหม่โดยนำข้อดีจากหลายแบบมาบูรณาการ

 หลักสำคัญ: หากต้องการ "วิพากษ์" ได้อย่างมีคุณภาพ จำเป็นต้อง "วิเคราะห์" เสียก่อน (ต้องทราบว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง จึงจะสามารถประเมินได้ว่าส่วนใดเป็นจุดแข็ง-จุดอ่อน) และหากต้องการ "สังเคราะห์" ได้อย่างมีคุณภาพ จำเป็นต้องผ่านทั้ง "การวิเคราะห์" และ "การวิพากษ์" มาก่อน

อ้างอิง: Cooper, H. (2017). *Research synthesis and meta-analysis (5th ed.)*. SAGE.; Adams, N. E. (2015). Bloom's taxonomy of cognitive learning objectives. *Journal of the Medical Library Association*, 103(3), 152–153.

วิธีการเขียน "เชิงวิเคราะห์" ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

เทคนิค 4 แบบที่ใช้บ่อยในรัฐประศาสนศาสตร์

1. เปรียบเทียบ 📊

นำ 2 ประเด็นหรือมากกว่ามาเปรียบเทียบ เพื่อหาความเหมือนและความแตกต่าง

ตัวอย่าง: "เมื่อเปรียบเทียบระบบราชการของไทยกับญี่ปุ่น พบว่ามีความเหมือนกันคือ... แต่ต่างกันตรงที่..."

2. หาเหตุ-ผล 🔗

หาว่าอะไรเป็น "สาเหตุ" อะไรเป็น "ผลลัพธ์"

ตัวอย่าง: "ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ อบต. ได้แก่... เนื่องจาก..."

3. จัดหมวดหมู่ 📁

เอาข้อมูลมาจัดกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตัวอย่าง: "ปัญหาของเทศบาลสามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ปัญหาด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี"

4. แยกโครงสร้าง 🏗️

พิจารณาว่าสิ่งที่ศึกษามี "ส่วนประกอบ" ไต่บ้าง

ตัวอย่าง: "ระบบ PMQA ประกอบด้วย 7 หมวด ได้แก่..."

 แบบฝึกหัด: ให้นักศึกษาเลือกนโยบายสาธารณะ 1 นโยบาย แล้วฝึกเขียนวิเคราะห์โดยใช้คำถามนำ ได้แก่ "มีองค์ประกอบอะไรบ้าง? แต่ละส่วนสัมพันธ์กันอย่างไร? มีรูปแบบอะไรซ่อนอยู่?"

อ้างอิง: Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (5th ed.). SAGE.

วิธีการเขียน "เชิงวิพากษ์" ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

เทคนิค 4 แบบพร้อมตัวอย่างภาษาไทย

1. วิพากษ์ทฤษฎี 📖

ถามว่าทฤษฎีนี้ยังใช้ได้ไหม? เหมาะกับบริบทไทยไหม?
ตัวอย่าง: "ทฤษฎีระบบราชการของ Weber เหมาะกับยุคอุตสาหกรรม แต่ในยุคดิจิทัลอาจมีข้อจำกัดเรื่องความยืดหยุ่น"

2. วิพากษ์วิธีวิจัย 📊

ถามว่าวิธีเก็บข้อมูลเหมาะสมไหม? กลุ่มตัวอย่างพอไหม?
ตัวอย่าง: "การใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถเข้าถึงมุมมองเชิงลึกของผู้ปฏิบัติงาน"

3. วิพากษ์ข้อมูล 📊

ถามว่าข้อมูลน่าเชื่อถือไหม? สรุปลเกินข้อมูลไหม?
ตัวอย่าง: "ข้อมูลจากเทศบาลเพียง 5 แห่งอาจไม่เพียงพอสำหรับการสรุปเป็นภาพรวมทั้งประเทศ"

4. วิพากษ์บริบท 🌐

พิจารณาว่าแนวคิดจากต่างประเทศสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในบริบทไทยได้จริงหรือไม่
ตัวอย่าง: "โมเดล Smart City ของสิงคโปร์อาจไม่สามารถนำมาใช้กับ อบต. ขนาดเล็กในชนบทได้ทั้งหมด"

⚠️ **ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย:** นักศึกษาจำนวนมากมักเขียนในลักษณะ "บรรยายเนื้อหา" แทนที่จะ "วิพากษ์" เช่น เขียนเพียงว่า "สมชาย (2565) ศึกษาเรื่อง..." แล้วสิ้นสุดเพียงเท่านั้น โดยไม่ระบุว่างานวิจัยดังกล่าวมีจุดเด่นหรือข้อจำกัดประการใด → **ควรเพิ่มว่า** "...อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดคือ..."

อ้างอิง: Torraco, R. J. (2016). Writing integrative literature reviews. *Human Resource Development Review*, 15(4), 404–428.

วิธีการเขียน "เชิงสังเคราะห์" ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

เทคนิค 4 แบบสำหรับการรวมข้อมูลหลายแหล่งเป็นของใหม่

1. สังเคราะห์ตามหัวข้อ 📄

จัดกลุ่มงานวิจัยหลายเรื่องตามหัวข้อ แล้วสรุปจุดร่วม
ตัวอย่าง: "ในประเด็นภาวะผู้นำท้องถิ่น งานวิจัย 4 เรื่อง เห็นตรงกันว่าผู้นำที่มีวิสัยทัศน์เป็นปัจจัยสำคัญ"

2. สังเคราะห์เป็นกรอบใหม่ ✨

เอาทฤษฎีหลายตัวมาผสมเป็นกรอบแนวคิดของตัวเอง
ตัวอย่าง: "จากแนวคิด NPM, NPS และ Good Governance จึงบูรณาการเป็นโมเดลการบริหารภาครัฐแบบบูรณาการ"

3. สังเคราะห์ข้อเสนอแนะ 💡

รวมผลวิจัยหลายเรื่องเพื่อเสนอแนวทางแก้ปัญหาใหม่
ตัวอย่าง: "จาก 5 งานวิจัย สรุปเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 3 ด้าน"

4. สังเคราะห์หาช่องว่าง 🕒

รวมดูทุกงานวิจัยแล้วบอกว่ายังขาดอะไร
ตัวอย่าง: "จากงานวิจัย 10 เรื่อง พบว่ายังไม่มีการศึกษาในมิติ... จึงเป็นช่องว่างที่ควรศึกษาต่อ"

 แบบฝึกหัด: ให้นักศึกษาอ่านบทความงานวิจัย 3 เรื่องที่เกี่ยวข้องกัน แล้วฝึกเขียน 1 ย่อหน้าที่ "สังเคราะห์" จุดร่วมของทั้ง 3 เรื่อง โดยไม่นำเสนอแบบแยกทีละเรื่อง

อ้างอิง: George, B., et al. (2023). Writing impactful reviews to rejuvenate public administration. *Public Administration Review*, 83(6), 1538–1554.

การใช้ทักษะทั้งสามในการเขียน "บทบทวนวรรณกรรม"

Literature Review — ส่วนสำคัญที่สุดที่ต้องใช้ทักษะทั้งสามครบ

บทบทวนวรรณกรรมคือส่วนที่ผู้วิจัยรวบรวมงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ส่วนนี้ ไม่ใช่เพียงการนำเสนอสาระสำคัญของงานวิจัยทีละเรื่อง แต่ต้องแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ และสังเคราะห์ได้

ขั้น 1: วิเคราะห์ 🔍

อ่านงานวิจัยแต่ละเรื่องแล้ว
แยกแยะว่า: ใช้ทฤษฎีอะไร? ใช้วิธี
วิจัยอะไร? ผลเป็นอย่างไร? แล้วจัด
กลุ่มตามหัวข้อ

ขั้น 2: วิพากษ์ 🗨️

ประเมินว่างานวิจัยแต่ละเรื่อง
มีจุดแข็ง-จุดอ่อนอะไร? งานไหนขัด
แย้งกัน? ยังมี "ช่องว่าง" อะไรที่ไม่มี
ใครศึกษา?

ขั้น 3: สังเคราะห์ 🔗

รวมทุกอย่างเข้าด้วยกัน สรุป
เป็นภาพรวม แล้วเชื่อมโยงไปยัง
งานวิจัยของผู้เขียน ว่า "ดังนั้นจึง
ต้องศึกษาเรื่อง..."

ตัวอย่าง: ❌ เขียนแบบ "นำเสนอทีละเรื่อง" (ไม่เหมาะสม)

"สมชาย (2563) ศึกษาเรื่อง A พบว่า... สมหญิง (2564) ศึกษาเรื่อง B พบว่า... สมศักดิ์ (2565) ศึกษาเรื่อง C พบว่า..."

ตัวอย่าง: ✅ เขียนแบบ "สังเคราะห์" (ดี)

"ในประเด็นภาวะผู้นำท้องถิ่น งานวิจัยหลายเรื่อง (สมชาย, 2563; สมหญิง, 2564; สมศักดิ์, 2565) เห็นพ้องกันว่าภาวะผู้นำมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร อย่างไรก็ตาม ยังขาดการศึกษาในบริบท..."

อ้างอิง: Perry, J. L. (2012). How can we improve our science? *Public Administration Review*, 72(4), 479–482.

การใช้ทักษะทั้งสามในการเขียน "บทอภิปรายผล"

Discussion — ส่วนที่ต้องตีความผลการวิจัยด้วยทักษะทั้งสาม

บทอภิปรายผล คือส่วนที่ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมา "สนทนา" กับทฤษฎีและงานวิจัยก่อนหน้า ส่วนนี้จำเป็นต้องใช้ทักษะทั้งสามอย่างเข้มข้น

- ขั้นวิเคราะห์:** "ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.32$) ในขณะที่ปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.15$) ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปพบว่า..."
- ขั้นวิพากษ์:** "ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ สมชาย (2563) ที่พบว่า... อย่างไรก็ตาม ขัดแย้งกับ สมหญิง (2564) ซึ่งอาจเป็นเพราะ... ข้อจำกัดที่ควรคำนึงถึงคือ..."
- ขั้นสังเคราะห์:** "จากผลการวิจัยและการอภิปรายข้างต้น สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญกับ 3 ปัจจัยหลัก คือ..."

⚠ ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย: นักศึกษาจำนวนมากมักเขียนบทอภิปรายในลักษณะ "นำเสนอตัวเลขโดยไม่ตีความ" กล่าวคือ ไม่ได้วิเคราะห์ความหมายเชิงลึก ไม่ได้เปรียบเทียบกับงานวิจัยก่อนหน้า และไม่ได้สรุปเป็นข้อเสนอแนะ → ดังนั้น จึงต้องใช้ทั้งการวิเคราะห์ การวิพากษ์ และการสังเคราะห์อย่างครบถ้วน

อ้างอิง: Gill, J., & Meier, K. J. (2000). Public administration research and practice. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 10(1), 157–199.

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการเขียนเชิงวิชาการ

Common Mistakes — สิ่งที่ต้องระวังเมื่อเขียนบทความวิชาการ

✗ ผิดพลาดด้านการวิเคราะห์

1. บรรยายเนื้อหาแทนการวิเคราะห์ — เขียนเพียง "อะไร" แต่ไม่อธิบาย "เพราะเหตุใด" หรือ "อย่างไร"
2. ไม่มีเกณฑ์ในการแยก — แบ่งกลุ่มแบบไม่มีหลักการ
3. สรุปเกินจริง — ข้อมูลน้อย แต่สรุปใหญ่

✗ ผิดพลาดด้านการวิพากษ์

1. วิจารณ์เชิงลบเพียงอย่างเดียว — กล่าวถึงแต่ข้อจำกัด โดยไม่ระบุจุดเด่น
2. ยอมรับทุกประการ — ไม่ตั้งข้อสังเกตใด ๆ เขียนในเชิง "ยกย่อง" เพียงอย่างเดียว
3. ไม่มีเกณฑ์ — บอกว่า "ดี" แต่ไม่บอกว่า "ดีตามเกณฑ์อะไร"

✗ ผิดพลาดด้านการ

สังเคราะห์

1. นำเสนอทีละเรื่อง — นำงานวิจัยมาเรียงต่อกันโดยไม่เชื่อมโยง
2. ไม่มี "เสียง" ของผู้เขียน — อ้างอิงผู้อื่นทั้งหมด ไม่สรุปเป็นจุดยืนของตนเอง
3. บูรณาการอย่างหลวม ๆ — พยายามรวมแต่ไม่ได้สร้างแนวคิดใหม่อย่างแท้จริง

 แนวทางแก้ไข: ก่อนส่งผลงาน ควรตรวจสอบด้วยคำถาม 3 ข้อ ดังนี้ —

- 1) "ได้จำแนกองค์ประกอบอย่างชัดเจนแล้วหรือยัง?" (การวิเคราะห์)
- 2) "ได้ระบุทั้งจุดเด่นและข้อจำกัดแล้วหรือยัง?" (การวิพากษ์)
- 3) "ได้เชื่อมโยงหลายแหล่งและมีข้อสรุปของตนเองแล้วหรือยัง?" (การสังเคราะห์)

อ้างอิง: Ybyrayeva, K., et al. (2023). Developing students' academic writing skills through Bloom's taxonomy strategies. *InterConf*, 40(183), 212–222.

คำศัพท์และสำนวนที่ควรใช้ในการเขียน

คำเชื่อมและสำนวนสำคัญสำหรับการเขียนแต่ละประเภท

ประเภท	สำนวนภาษาไทย	สำนวนภาษาอังกฤษ
วิเคราะห์	"ประกอบด้วย...", "แบ่งได้เป็น...", "เมื่อพิจารณา...พบว่า...", "ความสัมพันธ์ระหว่าง...คือ..."	"consists of...", "can be classified into...", "the relationship between...is..."
วิพากษ์	"อย่างไรก็ตาม...", "แม้ว่า...แต่...", "ข้อจำกัดคือ...", "สิ่งที่ยังขาดไปคือ..."	"however...", "although...but...", "the limitation is...", "what is missing is..."
สังเคราะห์	"จากหลายแหล่งพบจุดร่วมว่า...", "เมื่อบูรณาการแล้วสรุปได้ว่า...", "จึงนำไปสู่กรอบใหม่ที่..."	"integrating these perspectives reveals...", "a synthesis of the literature suggests..."

เรื่อง "คำอ้างอิง" ที่บอกทำที:

เชิงบวก: "...ยืนยันว่า", "...แสดงให้เห็นว่า", "...พิสูจน์แล้วว่า" (*confirmed, demonstrated, proved*)

เป็นกลาง: "...กล่าวว่า", "...ระบุว่า", "...อธิบายว่า" (*stated, noted, described*)

เชิงลบ/สงสัย: "...พยายามที่จะ", "...ละเลยที่จะ", "...มองข้ามประเด็น" (*attempted, neglected, overlooked*)

ตัวอย่าง: "สมชาย (2563) พยายามอธิบายว่า..." (สื่อว่าอาจไม่สำเร็จ) vs "สมชาย (2563) แสดงให้เห็นว่า..." (สื่อในทางบวก)

อ้างอิง: Georgia Institute of Technology Library. (2024). Step 2: Analysis, synthesis, critique. LibGuides.; University of Newcastle. (2020). Critical argument and synthesis.

กรณีตัวอย่าง: การเขียนเรื่อง "เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน"

ตัวอย่างการใช้ทักษะทั้งสามกับหัวข้อทางรัฐประศาสนศาสตร์ไทย

สมมติว่าผู้เขียนจะจัดทำบทความวิชาการเรื่อง "การพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" สามารถประยุกต์ใช้ทักษะทั้งสามได้ดังนี้

ขั้นวิเคราะห์

"เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนประกอบด้วย 4 มิติ คือ (1) มิติกายภาพ — ถนน สาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม (2) มิติเศรษฐกิจ — รายได้ การจ้างงาน (3) มิติสังคม — ความปลอดภัย การศึกษา สุขภาพ (4) มิติธรรมาภิบาล — ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ทั้ง 4 มิติี้มีความเชื่อมโยงกัน"

ขั้นวิพากษ์

"อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดเมืองน่าอยู่ของ UN-Habitat มีข้อจำกัดเมื่อนำมาใช้กับ อบต. ในชนบทไทย เพราะ (1) ไม่ได้คำนึงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น (2) หลายตัวชี้วัดต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่ อบต. ไม่มี (3) ไม่ได้คิดถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณ"

ขั้นสังเคราะห์

"จากการบูรณาการกรอบของ UN-Habitat ร่วมกับเกณฑ์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชุมชน จึงสังเคราะห์เป็น 'กรอบแนวคิดเมืองน่าอยู่ฉบับท้องถิ่นไทย' ที่เหมาะกับบริบทจริง"

อ้างอิง: UN-Habitat. (2020). World cities report 2020: The value of sustainable urbanization. United Nations.

ทำไมรัฐประศาสนศาสตร์ต้องใช้ทักษะเหล่านี้มากเป็นพิเศษ?

ลักษณะเฉพาะของศาสตร์ที่ทำให้ต้องคิดหลายมิติ

รัฐประศาสนศาสตร์เป็น "ศาสตร์สหวิทยาการ" (*Interdisciplinary Science*) ที่นำความรู้จากหลายสาขาวิชามารวมกัน เช่น รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา นิติศาสตร์ และศาสตร์การจัดการ (Raadschelders, 2011) ดังนั้นจึงต้องใช้ทักษะการวิเคราะห์ วิพากษ์ และสังเคราะห์มากเป็นพิเศษ

- **จำเป็นต้องวิเคราะห์ได้:** เนื่องจากปัญหาภาครัฐมีหลายมิติ ตัวอย่างเช่น ปัญหาจราจรไม่ได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะเรื่องถนนเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับผังเมือง เศรษฐกิจ พฤติกรรมของประชาชน และนโยบายขนส่ง
- **ต้องวิพากษ์ได้:** เพราะทฤษฎีจากต่างประเทศอาจใช้กับไทยไม่ได้ทั้งหมด ต้องประเมินได้ว่าอะไรเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม
- **ต้องสังเคราะห์ได้:** เพราะต้องรวมความรู้จากหลายสาขามาสร้างเป็นนโยบายหรือแนวทางการบริหารใหม่ที่ใช้ได้จริง

 Raadschelders (2011) ศาสตราจารย์จาก Ohio State University ชี้ให้เห็นว่า นักวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์ไม่สามารถลดทอนปัญหาที่ซับซ้อนของสังคมให้เหลือเพียงการวัดเชิงประจักษ์เท่านั้น หากแต่จำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ วิพากษ์ และสังเคราะห์ข้ามศาสตร์ด้วย

อ้างอิง: Raadschelders, J. C. N. (2011). *The future of the study of public administration*. *Public Administration Review*, 71(s1), s15–s25.

กรณีตัวอย่าง: วิจัยแบบผสมผสาน

Mixed Methods Research — การใช้ทักษะทั้งสามกับงานวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

งานวิจัยแบบผสมผสาน (*Mixed Methods*) จำเป็นต้องใช้ทักษะทั้งสามอย่างเต็มที่ เนื่องจากต้องทั้ง "วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ" และ "ตีความข้อมูลเชิงคุณภาพ" แล้วบูรณาการเข้าด้วยกัน

ตัวอย่างจริง: ศึกษาประสิทธิผลของเทศบาล

ขั้นวิเคราะห์: เก็บแบบสอบถามจากประชาชน 300 คน วิเคราะห์ด้วยสถิติ พบว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.32 จาก 5.00 ส่วนปัจจัยด้านเทคโนโลยีต่ำสุด 3.15

ขั้นวิพากษ์: สัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาล 10 คน เพื่อวิพากษ์ผลเชิงปริมาณ พบว่า ค่าเฉลี่ยเทคโนโลยีต่ำ ไม่ได้หมายความว่าไม่สำคัญ แต่เพราะชุมชนยังไม่คุ้นเคย → ตัวเลขอาจไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงทั้งหมด

ขั้นสังเคราะห์: นำผลจากทั้งแบบสอบถามและการสัมภาษณ์มารวมกัน สรุปว่า "การพัฒนาเทศบาลต้องเริ่มจากพัฒนาผู้นำ พร้อมกับค่อย ๆ ให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่ชุมชน"

ข้อสังเกตสำคัญ: หากใช้เฉพาะข้อมูลเชิงปริมาณ (วิเคราะห์เพียงอย่างเดียว) อาจสรุปได้ว่า "เทคโนโลยีไม่สำคัญ" แต่เมื่อนำมาวิพากษ์ด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ กลับพบว่า "เทคโนโลยีมีความสำคัญ เพียงแต่ชุมชนยังไม่มีความพร้อม" — ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการใช้ทักษะทั้งสามร่วมกัน

อ้างอิง: Hendren, K., et al. (2018). Advancing mixed methods in PA research. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 28(2), 308–318.

เช็กลิสต์: ตรวจสอบงานเขียนของตัวเอง

Self-Check Checklist — ใช้ตรวจสอบก่อนส่งผลงานทุกครั้ง

✓ คำถามตรวจสอบ	ถ้าตอบ "ไม่" ต้องทำอะไร
🔍 ด้านการวิเคราะห์	
☐ ได้จำแนกองค์ประกอบออกมาอย่างชัดเจนหรือยัง?	จำแนกให้ชัดว่ามีกี่ส่วน แต่ละส่วนคืออะไร
☐ ได้อธิบาย "เพราะเหตุใด" และ "อย่างไร" หรือเพียงบรรยาย "อะไร" เท่านั้น?	เพิ่มการอธิบายเหตุผลและความสัมพันธ์
⚖️ ด้านการวิพากษ์	
☐ ได้ระบุทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนหรือยัง?	เพิ่มคำว่า "อย่างไรก็ตาม..." หรือ "ข้อจำกัดคือ..."
☐ ได้ระบุ "ช่องว่าง" ที่ยังไม่มีผู้ศึกษาหรือยัง?	เพิ่มคำว่า "สิ่งที่ยังขาดหายไปคือ..."
🔗 ด้านการสังเคราะห์	
☐ ได้เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งเข้าด้วยกันหรือยัง?	หาจุดร่วมหรือจุดต่างของหลายงานวิจัย
☐ มีข้อสรุปหรือกรอบแนวคิดใหม่ของตนเองหรือยัง?	เพิ่ม "จากทั้งหมดนี้ จึงสรุปได้ว่า..."

📌 **คำแนะนำ:** นักศึกษาสามารถพิมพ์เช็กลิสต์นี้ติดไว้ที่โต๊ะทำงาน เพื่อใช้ตรวจสอบผลงานทุกครั้งก่อนส่ง

อ้างอิง: Franklin University Library. (2024). Literature review: Public administration research guide.

แนวโน้มใหม่ ๆ ในวงวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์

รูปแบบการเขียนเชิงวิชาการที่กำลังได้รับความนิยม

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา วิธีการเขียนเชิงวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลง George et al. (2023) รายงานว่าวารสาร *Public Administration Review* ตีพิมพ์บทความทบทวนวรรณกรรมเชิงสังเคราะห์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- **การวิเคราะห์ด้วยบรรณมิติ:** ใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์ทำงานวิจัยในสาขานี้มีแนวโน้มอย่างไร ใครบ้างใคร เรื่องอะไรได้รับความสนใจมาก — เป็นการวิเคราะห์แบบ "ภาพใหญ่"
- **การทบทวนอย่างเป็นระบบ:** มีขั้นตอนที่ชัดเจนในการค้นหา คัดกรอง และวิพากษ์งานวิจัย ทำให้ผลลัพธ์มีความน่าเชื่อถือสูง และผู้วิจัยท่านอื่นสามารถทำซ้ำได้
- **การสังเคราะห์แบบผสมผสาน:** รวมผลวิจัยทั้งเชิงตัวเลข (สถิติ) และเชิงลึก (สัมภาษณ์) เข้าด้วยกัน — แต่ยังมีคนทำน้อยมากในสาขานี้ จึงเป็น "ช่องว่าง" ที่น่าสนใจ
- **มุมมองข้ามประเทศ:** Raadschelders and Willoughby (2024) บรรณาธิการ *PAR* สนับสนุนให้ทีมงานวิจัยจากประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสของนักวิชาการไทย

อ้างอิง: George, B., et al. (2023). Writing impactful reviews. *Public Administration Review*, 83(6), 1538–1554.; Raadschelders, J. C. N., & Willoughby, K. (2024). Editorial. *Public Administration Review*, 84(1), 3–8.

คำแนะนำสำหรับนักศึกษา: ฝึกทักษะอย่างไร?

5 วิธีฝึกฝนที่ทำได้ทันทีเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการ

- 1 ฝึกอ่านแบบแยกส่วน:** เมื่ออ่านบทความ ให้จดบันทึกว่า ทฤษฎีที่ใช้คืออะไร วิธีวิจัยคืออะไร ผลลัพธ์คืออะไร → นี่คือการฝึก "วิเคราะห์"
- 2 ฝึกตั้งคำถาม 3 ข้อ:** หลังอ่านบทความทุกเรื่อง ถามตัวเอง: "อะไรดี? อะไรไม่ดี? ยังขาดอะไร?" → นี่คือการฝึก "วิพากษ์"
- 3 ฝึกเขียนย่อหน้าสังเคราะห์:** อ่านบทความย่อ 3 เรื่อง แล้วเขียน 1 ย่อหน้าที่ "บูรณาการ" ทั้ง 3 เรื่อง โดยไม่นำเสนอแบบแยกทีละเรื่อง → นี่คือการฝึก "สังเคราะห์"
- 4 ศึกษาตัวอย่างจากวารสารที่มีคุณภาพ:** ศึกษาบทความจากวารสาร *Public Administration Review* หรือ *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์* แล้วสังเกตว่าผู้เขียนใช้สำนวนและวิธีการเขียนอย่างไร
- 5 ทำแผนผังวรรณกรรม:** วาดรูปแสดงว่างานวิจัยแต่ละเรื่องเกี่ยวข้องกันอย่างไร เรื่องไหนสนับสนุนกัน เรื่องไหนขัดแย้งกัน — จะช่วยให้มองเห็นภาพรวมก่อนเริ่มเขียน

🎯 เป้าหมายสำคัญ: เมื่อจบวิชานี้ นักศึกษาควรสามารถอ่านบทความวิจัย 1 เรื่อง แล้วเขียน 3 ย่อหน้าได้ — ย่อหน้าวิเคราะห์ ย่อหน้าวิพากษ์ และย่อหน้าสังเคราะห์

อ้างอิง: Creswell, J. W. (2014). *Research design (4th ed.)*. SAGE.

สรุป: จำให้ได้ 3 อย่างนี้!

ทบทวนสิ่งสำคัญที่สุดจากการเรียนวันนี้

🔍 วิเคราะห์ = "แยกแยะองค์ประกอบ"

จำแนกข้อมูลออกเป็นส่วนย่อย พิจารณามององค์ประกอบใดบ้าง และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

คำสำคัญ: "ประกอบด้วย..."
"แบ่งได้เป็น..." "ความสัมพันธ์คือ..."

⚖️ วิพากษ์ = "ประเมินคุณค่า"

ประเมินว่าดีหรือไม่ดี มีจุดแข็ง-จุดอ่อนอะไร ยังขาดอะไร

คำสำคัญ: "อย่างไรก็ตาม..."
"ข้อจำกัดคือ..." "ยังขาดไปคือ..."

🔗 สังเคราะห์ = "สร้างใหม่"

รวมหลายแหล่งเข้าด้วยกัน สร้างเป็นความรู้ใหม่ กรอบใหม่

คำสำคัญ: "เมื่อบูรณาการพบว่า..." "จุดร่วมคือ..." "จึงสรุปได้ว่า..."

สังเคราะห์ 🔗 สร้างสรรค์สิ่งใหม่

วิพากษ์ ⚖️ ประเมินคุณค่า

วิเคราะห์ 🔍 แยกแยะองค์ประกอบ

💡 **ข้อคิดทิ้งท้าย:** การเขียนเชิงวิชาการที่มีคุณภาพ ไม่ได้อาศัยเพียงความรู้ที่กว้างขวาง หากแต่ต้องมีทักษะการคิดที่เป็นระบบ — สามารถแยกแยะข้อมูลออกเป็นส่วน ๆ ได้ **ประเมินคุณค่า** ของสิ่งที่ศึกษาได้ และ **สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่** จากสิ่งที่ศึกษาได้ ทักษะเหล่านี้จะพัฒนาขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

อ้างอิง: Bloom, B. S., et al. (1956). *Taxonomy of educational objectives*. David McKay.; Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (Eds.). (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing*. Longman.; Raadschelders, J. C. N. (2011). *Public administration: The interdisciplinary study of government*. Oxford University Press.